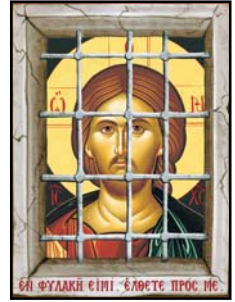

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

• Έδρα: Πατρῶν 12, Κολωνὸς Ἀθηνῶν

■ Διάκονοι τοῦ Διακονοῦντος Χριστοῦ – Ἐν Φυλακῇ Εἰμι· Ἔλθετε πρὸς Με!

Ἡ πολυωφελὴς Ἐπίσκεψη-Προσκύνημα στὶς Φυλακὲς Δομοκοῦ

«Γίνεσθε οἰκτίρμονες, καθὼς ὁ Πατὴρ ὑμῶν Οἰκτίρμων ἐστί»

Κυριακὴ 10 Μαρτίου 2008 ἐκ.ἡμ., Β΄ Νηστειῶν, Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὥρα 11.30΄ τὸ πρωῒ, μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία!

Ἕνα Νέο Ὀδοιπορικὸ Ἀγάπης ξεκινᾶ γιὰ νὰ δώσει τὸ Φιλὶ τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἐλπίδας σὲ ἑκατὸ πάσχοντες κρατούμενους Ἀδελφούς μας!

Μὲ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ πολυσεβάστου Πατρὸς καὶ Γέροντός μας Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ καὶ τὴν προτροπὴ καὶ καθοδήγησιν τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὠρεῶν κυρίου Κυπριανοῦ, ὁ Σύλλογός μας ὀργάνωσε καὶ πραγματοποιοῖ μιὰ νέα ἐξόρμησιν Ἀγάπης καὶ Προσφορᾶς, αὐτὴ τὴ φορὰ στὶς Φυλακὲς τοῦ Δομοκοῦ.

Μὲ προεξάρχοντα τὸν Θεοφιλέστατο κ. Κυπριανὸ καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴ δύο Μοναχῶν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (τοῦ Γέροντος Ἀντωνίου καὶ τοῦ Γέροντος Γαβριήλ), τῆς Γερόντισσας Ταξιαρχίας καὶ τῆς Ἀδελφῆς Σεραφείμης ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, τῆς Ἀδελφῆς Ἰουστίνης καὶ τῆς Ἀδελφῆς Παρασκευῆς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν καὶ τῆς Ἀδελφῆς Ἰουστίνης ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Μετόχι τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν, μαζί μὲ πενήντα ἀδελφούς καὶ ἀδελφές, μέλη καὶ φίλους τοῦ Συλλόγου μας, ξεκινήσαμε ὄχι μιὰ διασκεδαστικὴ ἐκδρομὴ, ἀλλὰ ἕνα Ἱερὸ Προσκύνημα, ὅπως τὸ χαρακτήρισε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας. Ἕνα Προσκύνημα, πού θὰ κάναμε στὸν ἴδιο τὸν

Σωτήρα Χριστό μας, ὁ Ὅποιος θὰ μᾶς περιμένε μέσα σ' ἓνα παγερὸ κελί, πίσω ἀπὸ τὴν βαριά καγκελόπορτα τῶν Φυλακῶν Δομοκοῦ!

Ἡ μεγάλη Εἰκόνα τοῦ «**Συν-κρατουμένου καὶ Ἐλευθερωτοῦ**» Χριστοῦ, ἔργο τοῦ Ἁγιοκυπριανίτικου Ἁγιογραφείου, ἐδέσποξε μέσα στὸ λεωφορεῖο μέχρι τὶς Φυλακὲς Δομοκοῦ.

* * *

Τὸ Ὀδοιπορικὸ τῆς Ἀγάπης ξεκίνησε! Καὶ ξεκίνησε προσευχητικὰ γιὰ τοὺς πονεμένους κρατούμενους Ἀδελφούς μας.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας, ἀφοῦ μᾶς ὑπενθύμισε τὸ βαθύτερο πνευματικὸ νόημα τοῦ Προσκυνήματός μας, κατόπιν μᾶς ἐπέστησε τὴν προσοχὴ καὶ μᾶς προέτρεψε νὰ συμμετάσχουμε σ' αὐτὸ προσευχητικὰ.

Στὴν συνέχεια ὅλοι μαζί κάναμε τὸν **Κανόνα τῆς Παναγίας**, ὅπως μᾶς τὸν παρέδωσαν οἱ Ρῶσοι Στάρετς: ἐπαναλήφθηκε 150 φορές ὁ Ἀρχαγγελικὸς Ἀσπασμός: «Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία,...», σὲ 15 Στάσεις καὶ σὲ κάθε Στάση γινόταν μιὰ δέηση γιὰ τοὺς βρισκομένους σὲ θλίψεις καὶ γιὰ τοὺς φυλακισμένους Ἀδελφούς μας.

Ὅλοι τώρα ἤρεμοι καὶ μὲ μιὰ γλυκιὰ προσμονὴ περιμέναμε νὰ συναντήσουμε αὐτὲς τὶς ψυχούλες, οἱ ὁποῖες γιὰ τὶς δικές μας ἁμαρτίες βρῖκονται μέσα σὲ μιὰ φυλακὴ.

Ὁ χρόνος κύλησε γρήγορα καὶ τὸ λεωφορεῖο πὸ μᾶς μετέφερε ἔφθασε στὸν προορισμὸ του: «**ΑΝΔΡΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΟΜΟΚΟΥ**» (3.30' μ.μ.). Στὴν εἴσοδο μᾶς περιμένε ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν, ὁ κύριος Παφίλης Ἰωάννης, μαζί μὲ τοὺς συνεργάτες του.

Ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς τῶν Φυλακῶν Κορυδαλλοῦ, ἡ κυρία Νίτσα Κουκούτση, ἡ ὁποία συνόδευε τὴν ἀποστολὴν μας καὶ χάριν τῆς ὁποίας εἶχαμε τὴν εὐκαιρία καὶ τὴν εὐλογία ἑνὸς τέτοιου **Προσκυνήματος**, εἶχε φροντίσει ὥστε νὰ μᾶς περιμένουν καὶ νὰ μᾶς διευκολύνουν στὴν ἐπίτευξη τῆς Διακονίας μας.

Τὸ κτίριο καινούριο, οἱ ἐγκαταστάσεις πολὺ καλές, ὅμως οἱ καρδιές μας πάγωσαν στὴ θέα τῶν παγερῶν διαδρόμων μὲ τὶς σιδερόφρακτες πόρτες καὶ τὰ πανύψηλα κάγκελα.

Συγκεντρωθήκαμε σὲ μιὰ αἴθουσα, ὅπου θὰ συναντούσαμε τοὺς πρώτους εἴκοσι κρατούμενους Ἀδελφούς μας καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας μαζί μὲ τὶς εὐχές καὶ εὐλογίες του θὰ τοὺς ἔδινε τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα μὲ πολλὴ ἀγάπη εἶχαμε ἐτοιμάσει μὲ εἶδη πρώτης καὶ ἀτομικῆς ἀνάγκης γιὰ ἑκατὸ κρατούμενους Ἀδελφούς μας.

Οἱ καρδιές μας χτυποῦσαν πιὸ γρήγορα. Στὰ πρόσωπα τῶν Ἀδελφῶν μας θὰ συναντούσαμε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό μας! Ἡ συγκίνηση ἦταν μεγάλη!

Ἄρχισαν δειλὰ-δειλὰ νὰ ἔρχονται οἱ πρῶτοι Ἀδελφοί μας. Ἀμέσως ἔνωσαν τὴν Ἀγάπην τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας, πέφτοντας κυριολεκτικὰ στὴν ἀγκαλιά του τὴν ὥρα πού ἐκεῖνος τοὺς ἀσπαζόταν ἔναν-ἔναν ξεχωριστά! Δὲν μπορούσαμε νὰ συγκρατήσουμε τὰ δάκρυά μας...

Βλέπαμε νὰ εἰσέρχονται στὴν αἴθουσα πρόσωπα θλιμμένα καὶ νὰ φεύγουν χαρούμενα, φωτεινά, μὲ ἕνα μεγάλο **ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ** βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους!

Νέοι άνθρωποι, οί όποίοι δέν πίστευαν πώς κάποια άλλα αδέλφια τους από πολύ μακρυνά ήρθαν για νά τους δώσουν τό Φιλί τής 'Αγάπης, τής Ζωής και τής 'Ελπίδας.

Έπερναν από τὰ χέρια μας τήν εικόνα του Χριστού μας (πίσω από τὰ κάγκελα τής φυλακής: **Συν-κρατούμενος και Έλευθερωτής**) και τήν εικόνα τής Παναγίας μας μαζί με άλλες εϋλογίες, τις όποίες είχαν έτοιμάσει οί Μοναχές μας. Με μεγάλη εϋλάβεια τις ασπάζονταν και τις προσκυνοϋσαν.

* * *

Στή συνέχεια μιὰ αντιπροσωπεία τής αποστολής μας, αποτελούμενη από τόν Θεοφιλέστατο Έπίσκοπό μας, τούς Μοναχούς, τις Μοναχές, τήν Κοινωνική Λειτουργό κυρία Κουκούτση και έξι λαϊκούς, περάσαμε στα ένδότερα τών Φυλακών, μέσα πλέον στα κελιά τών κρατουμένων.

Τεράστιοι παγεροί διάδρομοι, οί όποίοι όδηγοϋσαν στα κελιά του μαρτυρίου τής συνειδήσεως τών 'Αδελφών μας. Νιώθαμε ότι οί τοίχοι στένευαν, τό ταβάνι χαμήλωνε και ό άέρας λιγότευε!

Μας όδήγησαν σε τρεις διαφορετικές πτέρυγες και συγκεκριμένα στις αίθουσες που χρησιμοποιοϋσαν ως έντευκτήρια οί κρατούμενοι 'Αδελφοί μας.

Έκει άξιωθήκαμε να συναντήσουμε και να συνομιλήσουμε συνολικά με περίπου 200 'Αδέλφια μας.

Ώ, τί συγκίνηση και τί εϋλογία!

Η χαρά τους που μας έβλεπαν ήταν άπερίγραπτη!

Ο Θεοφιλέστατος Έπίσκοπός μας, αφού τούς μετέφερε τό πνεϋμα 'Αγάπης από όλους μας, τούς έβαλε μιὰ Μεγάλη Μετάνοια και τούς ζήτησε συγγνώμη, διότι όπως χαρακτηριστικά έίπε:

«Έμεις και οί άμαρτίες μας φταίνε που δέν φροντίσαμε για σάς, ώστε να μην βρεθήτε σ' αυτήν τήν δύσκολη θέση. Έμεις, έίπε συνεχίζοντας, θα έπρεπε να είμαστε εδώ για τὰ δικά μας πάθη, και άμαρτίες, κι έσεΐς εκεί έξω στον κόσμο. Σήμερα, έίπε τονίζοντας με νόημα, έμεις πήραμε από έσας περισσότερα δώρα αγάπης και ανθρωπιās, από όσα σας δώσαμε, και σας ευχαριστοϋμε γι' αυτό».

Στήν συνέχεια κάποιος από τούς κρατούμενους 'Αδελφούς μας πήρε τόν λόγο. Έκείνη τήν ώρα τὰ μάτια όλων μας γέμισαν με δάκρυα!

Είπε χαρακτηριστικά:

«Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ, διότι σήμερα ἤρθατε μέσα στὰ κελλιά μας καὶ μᾶς προσφέρατε πλούσια ἀγάπη καὶ χαρά. Σᾶς εὐχαριστοῦμε ὄχι τόσο γιὰ τὰ δῶρα Σας, ὅσο γιὰ τὴν παρουσία Σας. Μας δώσατε δύναμη», εἶπε συμπληρώνοντας, «νὰ συνεχίσουμε αὐτὸν τὸν δύσκολο δρόμο, τὸν ἀνηφορικὸ δρόμο, μέσα στὴ φυλακὴ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ».

Πλούσια ἢ εὐγνωμοσύνη τους γιὰ κάτι αὐτονόητο, γιὰ κάτι ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι σπάνιο φαινόμενο, ἀλλὰ σύνηθες φαινόμενο: ἡ στήριξη αὐτῶν τῶν ποινεμένων ψυχῶν μὲ τὴν παρουσία τῆς Ἀγάπης.

Μιὰ-μιὰ ψυχούλα ξεχωριστὰ προσκύνησε τὴν Εἰκόνα τοῦ **Φυλακισμένου Χριστοῦ μας**, τὴν Ὅποια λιτανεύσαμε σὲ ὅλους τοὺς χώρους τῶν Φυλακῶν, πέρασε ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας, πῆρε τὴν εὐχή Του, μιὰ μικρὴ εὐλογία καὶ τὸν Ἀσπασμὸ τῆς Ἀγάπης, τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἦταν καὶ τὸ πιὸ σημαντικό, διότι θέρμανε τὶς καρδιές τους καὶ τοὺς ἔκανε νὰ ἀποκτήσουν μιὰ γλυκιὰ παιδικὴ ὄψη.

Ἡ ὥρα περνοῦσε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε...

Οἱ καρδιές μας δὲν ἤθελαν νὰ ἀποχωριστοῦν τ' Ἀδέλφια μας, στὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων βλέπαμε τὸν ἴδιο τὸν Σωτῆρα Χριστὸ μας.

Στὴ συνέχεια ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν κύριος Παφύλης μᾶς ὀδήγησε στὸν χώρο τῆς νεόκτιστης Ἐκκλησίας, ἐντὸς τοῦ συγκροτήματος τῶν Φυλακῶν, ὅπου ἐκεῖ βλέποντας τὶς ἀνάγκες, ὑποσχεθήκαμε νὰ βοηθήσουμε, μέσω τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, μὲ ἐκκλησιαστικὰ εἶδη καὶ εἰκόνες ποὺ θὰ χρειαστοῦν.

Ὁ χρόνο ὅμως κυλάει ἀλύπητα. Ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἤδη ἔχει φτάσει... 5.45' μ.μ. Περισσότερο ἀπὸ δυὸ ὥρες μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας κρατούμενους...

Μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, λίγο πρὶν ἀναχωρήσουμε, ρωτήσαμε τὸν Διευθυντὴ κύριο Παφύλη ἂν ὑπῆρχε καμμιά ἄμεση ἀνάγκη ἀποφυλακίσεως κάποιου Ἀδελφοῦ μας καὶ ἂν μπορούσαμε νὰ βοηθήσουμε ἐκείνη τὴν ὥρα.

Ἡ Παναγία μας βοήθησε νὰ ἔχουμε κι αὐτὴν τὴν μεγάλη εὐλογία. Συγκεντρώσαμε χρήματα ἐκείνη τὴν στιγμή ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὶς ἀδελφές τῆς ἀποστολῆς μας, τόσα ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ βοηθήσουμε ἓναν κρατούμενο Ἀδελφὸ μας νὰ ἀποφυλακισθῇ καὶ νὰ περισσέψουν χρήματα καὶ γιὰ τὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῶν κρατούμενων. Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ 800 εὐρῶ ἦταν ἀρκετὰ γιὰ τὸν διπλὸ σκοπὸ τῆς συγκέντρωσής του!

Ἐπίσης, γιὰ τὴν παρηγορία τῶν Ἀδελφῶν μας, ἀφήσαμε-ἀφιερώσαμε τὴν μεγάλη Εἰκόνα τοῦ **Φυλακισμένου Χριστοῦ** μας στὸ Ναὸ τῶν Φυλακῶν.

* * *

Εἴχαμε ἤδη ὀλοκληρώσει τὸ **Μεγάλο αὐτὸ Προσκύνημα** καὶ κατευθυνόμασταν πρὸς τὴν ἔξοδο.

Εἴμασταν ὅλοι ἀμίλητοι! Οἱ καρδιές μας, γεμᾶτες χαρμολύπη, βρῖσκονταν μέσα στὰ κελιά μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας.

Ἡ πορεία μας πρὸς τὴν ἔξοδο μᾶς φάνηκε ἀτέλειωτη! Πανύψηλα σιδερένια κάγκελα, στὸ τελείωμα τῶν ὁποίων ὑπῆρχαν ἠλεκτροφόρα σύρματα. Μιὰ πολὺ καλὰ φρουρούμενη Φυλακή! Ὅλα ἦταν δαμμένα στὸ γκρι τοῦ πάγου... Μαζὶ μὲ τὸ σούρουπο πὺ εἶχε προχωρήσει, αὐτὸ τὸ γκρι μᾶς δημιουργοῦσε πιὸ ἔντονη τὴ θλίψη τοῦ ἀποχωρισμοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν Δομοκοῦ κύριος Παφύλης μαζί μὲ τὸ ὑπόλοιπο προσωπικό, μᾶς συνόδευσαν εὐγενικὰ ἕως τὴν ἔξοδο. Μᾶς εὐχαρίστησαν μὲ πολλὴ συγκίνηση καὶ ἀγάπη, ἀσπᾶσθηκαν τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας, πῆραν τὴν εὐχή του καὶ ἐπέστρεψαν στὰ καθήκοντά τους, ἀφοῦ δεσμευτήκαμε γιὰ τὴν συνέχιση τῆς συνεργασίας ὑπὲρ τῶν Φυλακισμένων Ἀδελφῶν μας.

Πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Ἡ χαρμολύπη ἐξακολουθοῦσε νὰ γεμίζει τὶς καρδιὲς ὅλων μας!

Γνωρίζαμε ὅτι, ἐκεῖ πίσω μας στὸ σιδερόφρακτο κτίριο, πὺ ὄλο καὶ ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὰ μάτια μας, εἶχαμε ἀφήσει ψυχούλες πονεμένες, μόνες, λυπημένες, μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἀπόρριψης ἀπὸ μιὰ κοινωνία σκληρή, φαρισαϊκή, ἢ ὁποῖα δημιουργεῖ «κρατούμενος φυλακῶν» γιὰ νὰ κρύβεται πίσω τους αὐτάρεσκα αὐτοδικαιωμένη.

Ἡ ὥρα τῆς περισυλλογῆς πέρασε. Στὴ συνέχεια ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας ἔκανε τὸν ἀπολογισμὸ τῶν πλούσιων πνευματικῶν μηνυμάτων, τὰ ὁποῖα συγκεντρώσαμε μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ **Προσκύνημα**. Ἐλαβαν τὸν λόγο καὶ ἄλλοι ἀδελφοὶ καὶ ἔγιναν διάφορες ἀνακοινώσεις γιὰ τὴν περαιτέρω δραστηριοποίηση τοῦ Συλλόγου μας «**ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ**».

Ἀκολούθησε ἀνάγνωση τριῶν κατανυκτικῶν κειμένων καὶ ἡ ἀνάλυση αὐτῶν, μὲ κεντρικὸ θέμα τὴν **Εὐσπλαγχνία**. Αὐτὰ μᾶς βοήθησαν νὰ κατανοήσουμε ἀκόμη περισσότερο τὴν ὑψηλὴ Διακονία τοῦ πάσχοντος Ἀδελφοῦ μας, στὴν ὁποῖα δραστηριοποιούμαστε τὸν τελευταῖο καιρὸ, καὶ διὰ μέσου τῆς ὁποίας καλλιεργοῦμε τὴν **Εὐσπλαγχνία**, τὰ **Σπλάγχνα τῶν Οἰκτιρμῶν**· ἔτσι ὁμοιωνόμαστε μὲ τὸν Θεό: «**Γίνεσθε οἰκτίριμονες, καθὼς ὁ Πατὴρ ὑμῶν Οἰκτίριμων ἐστὶ**».

Μάλιστα τὸ ἕνα κείμενο ἀναφερόταν στὸ ὄραμα κάποιου σύγχρονου Γέροντα, ὁ ὁποῖος εἶδε νὰ θυμιάζουν τὸν Κύριό μας καὶ Χριστό μας στὸν Θρόνο Του, ἐκτὸς τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Ἀγγέλων, πλῆθος περιφρονημένων ψυχῶν, ἀναπήρων, διανοητικὰ καθυστερημένων καὶ παιδιῶν μὲ σύνδρομο ντάουν.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας ἀνέλυσε ἐπίμονα τὸ κείμενο αὐτὸ καὶ ἔμεινε ιδιαίτερα στοὺς **περιφρονημένους**, στοὺς ἀνθρώπους πὺ ζοῦν στὸ περιθώριο αὐτῆς τῆς μάταιης ζωῆς, ὅπως εἶναι καὶ οἱ Ἀδελφοὶ μας κρατούμενοι, πὺ οἱ δικές μας ἁμαρτίες τοὺς ὀδήγησαν στὸ περιθώριο καὶ στὴν περιφρόνηση.

Ἡ ἐπισήμανσή του αὐτὴ ἦταν πολὺ σημαντικὴ καὶ ἐξαιρετικὰ ἐντυπωσιακὴ! Κατανοήσαμε ὅλοι, ὅτι αὐτοὶ οἱ **περιφρονημένοι ἀδελφοὶ μας**, οἱ ὁποῖοι τώρα αἶρουν τὸν σταυρὸ τους μὲ αὐτομεμφία καὶ μετάνοια, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους καὶ τοὺς Ἁγίους θὰ δίνουν Δόξα καὶ Τιμὴ στὸν Χριστό μας μέσα στὴν αἰωνιότητα... Ἐνῶ οἱ «καλοὶ» Χριστιανοί...

Ἡ νύχτα εἶχε προχωρήσει (23.30'), πλησιάζαμε στὸ Μοναστήρι μας, ἀπ' ὅπου εἶχαμε ξεκινήσει.

Τώρα όλοι έπιστρέφουμε διαφορετικοί! Μέσα στην καρδιά μας είχαμε κρατήσει την Εικόνα του Σωτήρα Χριστού μας, πίσω από τὰ κάγκελα ενός παγερού κελλιού, να μάς καλεϊ: «**ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ ΕΙΜΙ – ΕΛΘΕΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ!**».

Ναί, δέν θα πρέπει να ξεχνάμε, ότι μόνο στην Έλλάδα υπάρχουν 36 Φυλακές και 11.000 Φυλακισμένοι Άφελφοί μας!...

Ναί, Κύριε! Σέ παρακολούμε, άξιωσέ μας να Σέ διακονήσουμε μέσα από τούς πονεμένους Άδελφούς μας. Και να κρατήσουμε ως σύνθημα και όδηγό μας τὰ λόγια του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου μας κυρίου Κυπριανού:

«ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ: Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ»!

11η Μαρτίου 2008 εκ.ήμ.
† Άγίου Σωφρονίου Ιεροσολύμων

Ειρήνη Αρχοντούλη
Πρόεδρος Δ.Σ.

